

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 18-04-15735 (אסיר) נ' מדינת ישראל

1

בפני יו"ר ועדה, כבוד השופט חיים חדש
חבר ועדה – מר אשר זיו, קרימינולוג
חברת ועדה – גב' בת שבע זידמן, עו"ס
נציגת שב"ס – גב' מירב כהן בן מוחה
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

מבקש (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד ראוף נג'אר

נגד

משיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד וליד אלבז

2

החלטה

3

1. עניינה של החלטה זו היא בקשת האסיר, על פי סעי' 3 לחוק שחרור על תנאי ממעצר, תשס"א – 2001 (להלן: "החוק"), לאחר שהשלים 2/3 מתקופת המאסר שהושתה עליו, לשחררו על תנאי מנשיאת יתרת תקופת מאסרו (להלן: "שחרור מוקדם"):

1.1. האסיר מרצה מאסר ראשון, לתקופה של 80 חודשים, בגין עבירות של זריקת חפצים לעבר אדם או רכוש, זריקת חפצים לעבר כלי תחבורה נוסע, וכן גרימת חבלה בכוונה מחמירה.

1.2. בהתאם למפורט בגזר הדין, הורשע האסיר במספר אירועים של הפרות סדר חמורות, שעניינן יידוי אבנים לעבר כוחות הצבא וגייפים צבאיים במשך 3 שנים, ושיאם באירוע שבו השליך בלוק מגג בית לעבר כוח צבאי ופצע את אחד החיילים בראשו.

1.3. כתב האישום מונה 5 אישומים המתפרשים על פני שנים – משנת 2011 ועד ליום מעצרו בשנת 2014, כשגם מספר ימים סמוך למעצרו, יידה, בצוותא עם אחרים, אבנים לעבר כוחות הביטחון בכוונה לפגוע באדם או ברכוש.

2. בא כוח היועמ"ש ביקש לדחות את בקשת השחרור המוקדם, מן הטעמים שציין בפנינו לעיל ובין היתר התמקד בנסיבות ביצוע העבירות לרבות באותו אירוע שבמהלכו השליך בלוק ופגע בראשו של אחד מן החיילים שכתוצאה מכך איבד החייל את הכרתו.

19

3. עוד הפנה בא כוח היועמ"ש לעבירות המשמעת אותן עבר האסיר בין כותלי הכלא ולדוחות המודיעיניים שהוגשו לעיונינו ולבקשתו, הוטל עליהם חיסיון מכוח החוק.

20

21

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 18-04-15735 (אסיר) נ' מדינת ישראל

- 1
 - 2
 - 3
 4. לטעמו של בא כוח היועמ"ש, מדובר באסיר אשר ביצע עבירות חמורות במשך תקופה ארוכה
5 כנגד ביטחון המדינה וכנגד כוחות הביטחון ומעשיו אינם מעידים על זניחת הקו האידיאולוגי
6 שבו הוא דוגל. לטעמו, התנהגותו של האסיר בכלא וכן החמ"נים המצויים לחובתו, אף
7 מחזקים התרשמות זו.
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
5. בא כוח האסיר ציין כי מדובר במאסר ראשון, ממנו כבר הספיק האסיר לרצות את מרביתו
(70 מתוך 80 חודשי מאסר), כך שבקשתו בעצם מתייחסת לתקופה מצומצמת ביותר.
6. בא כוח האסיר ציין כי מדובר באסיר נשוי, עם שני ילדים, הנמצא הרחק מילדיו בתקופה
קריטית מאוד בחייהם ובילדותם ולטעמו יש בכך כדי לעשות את העונש כפול ומכופל.
7. לגבי החמ"נים טען בא כוח האסיר כי מרשו טוען שמדובר במעשים קבוצתיים ולכן ביקש
מהוועדה לבחון את החומר הגולמי שעל בסיסו ניתן החמ"ן ולא להסתמך על החמ"ן בלבד,
שכן במספר רב של פעמים עדים אנו למידעים המתקבלים בשל אינטרסים זרים.
8. בא כוח האסיר הודה כי למרשו עבירות משמעת אבל טען כי נראה שהאסיר חדל כבר מלפני
מספר שנים מביצוע עבירות כלשהן ובשלוש השנים האחרונות- כך הוא למד מטופס ה-903 –
התנהגותו בכלא הייתה ללא רבב.
9. לטעמו של בא כוח האסיר, בית המשפט אשר גזר את דינו החמיר איתו וגזר עליו עונש חמור
מאוד הנמצא ברף העליון במתחם הענישה בעבירות מסוג זה. יחד עם זאת, טען כי לא ידוע
לו על הגשת ערעור.
10. לטענת בא כוח האסיר, מרשו משויך לארגון הפתח, לא שבת רעב ולא השתתף בהפרות סדר
המוניות וגם אם ביצע עבירות משמעת כאלה או אחרות, בהתחשב בתקופה הארוכה בה שוהה
האסיר בבית הכלא, משקל העבירות הללו זניח. לטענת בא כוח האסיר, התקופה הארוכה
שבה שוהה מרשו מאחורי סורג ובריח, הספיקה לו על מנת ללמוד לקח ממעשיו, להבין את
הפסול שבמעשים ולשנות את דרכו. לטענתו, כיום האסיר מודע למחיר הכבד אותו הוא עלול
לשלם ככל שיחזור לאותן התנהגויות ובמיוחד כאשר לו משפחה וילדים והוא צריך לדאוג
לגידולם ולכלכלתם.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 18-04-15735 (אסיר) נ' מדינת ישראל

11. באשר לחוות דעת שב"כ, טען בא כוח האסיר כי היא כללית ובעצם שב"כ מודה שאין לו מידע מתקופת מאסרו של האסיר והדבר מסתדר עם טענות האסיר לגבי החמ"נים.
12. האסיר עצמו טען כי אם הבין נכון, הוא לא מאמין שעונשו יקוצר והוא לא בא לכאן בציפייה שייתנו לו שליש. מעבר לכך, נמנע מלומר דברים כלשהם לוועדה.
13. סעיף 3 לחוק קובע, בין היתר, כי וועדת השחרורים לא תשחרר אסיר, שחרור מוקדם, אלא אם כן שוכנעה כי האסיר ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.
14. השאלה אם אסיר ראוי לשחרור מתמקדת בעיקר בהתנהגותו של האסיר בכלא, במשולב כמובן עם חומרת העבירות, וגם נכונותו להשתקם, להטיב את דרכו ולקחת אחריות על מעשיו.
15. בהקשר זה, עולה מדוח המנהל כי לאסיר נרשמו עבירות משמעת וגם קיים חמ"ן שלילי שמוגדר כמעורבות בכוונת הברחות רט"נים דרך הביקורים וכן מדובר על סכסוך דמים עם אחר ונסיבות נוספות המפורטות בדוח המנהל.
16. עיינו בדוחות המודיעיניים שהוגשו לעיונינו ועל אף שהם אינם מן התקופה האחרונה, חלקם מדאיגים בכל הנוגע להתנהלותו של האסיר בין כותלי הכלא, לפחות בשנים הראשונות לשהייתו בכלא.
17. בנסיבות אלה לא ניתן לקבוע כי האסיר ראוי לשחרור מוקדם.
18. אלא שכאמור, קבעה הפסיקה, כי השיקול העיקרי האמור להנחות את הוועדה, הוא האם ועד כמה יסכן שחרור מוקדם את שלום הציבור.
19. בעניין זה אין ספק כי העבירות שביצע האסיר בגין נשפט והורשע הן עבירות חמורות ביותר, שכללו גם פגיעה קשה בראשו של אחד החיילים, על כל המשתמע מכך ואין ספק כי מי שהורשע במספר רב של אירועים של הפרות סדר, יידוי אבנים ובלוקים ובמקרה אחד אף פגיעה שפצעה חייל בצורה קשה – מעיד על עצמו שהוא מסוכן לשלום הציבור אם וכאשר ישוחרר שחרור מוקדם.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 18-04-15735 (אסיר) נ' מדינת ישראל

- 1 מסוכנות זו מתחדדת כשמדובר בתקופה ארוכה של שנים ובצוותא עם אחרים.
- 2
- 3 21. גם אין לנו ספק שהמדובר בעבירות שבוצעו על רקע אידיאולוגי מובהק והפסיקה קבעה לא
- 4 אחת כי הנטל המוטל על נאשם שביצע עבירות מסוג זה, להוכיח כי מסוכנותו אוינה או לפחות
- 5 הופחתה באופן המאפשר שחרור מוקדם, כבד יותר מן הנטל המוטל על מי שביצע עבירות
- 6 מסוג אחר.
- 7
- 8 22. ואכן שב"כ ציין בחוות דעתו, בעניינו של האסיר, שעל אף שאין ברשותו מידע מתקופת
- 9 המאסר, לאור חומרת מעשיו של האסיר, הוא מתנגד לשחרור המוקדם.
- 10
- 11 23. בעניינו האסיר אף לא ניסה לטעון כי זנח את האידאולוגיה העומדת בבסיס עבירותיו או כי
- 12 השתנה בכל אופן אחר והסתפק באמירה המתריסה כי אם הבין נכון, הוא לא מאמין שעונשו
- 13 יקוצר ולא הגיע היום לוועדה בציפייה שיינתן לו שליש.
- 14
- 15 24. בנסיבות אלו, לא נותר לנו אלא לקבוע כי האסיר לא הרים (ואף לא ניסה להרים) את הנטל
- 16 המוטל עליו להוכיח כי מסוכנותו אוינה או הופחתה באופן המאפשר שחרור מוקדם – ועל כן
- 17 הבקשה לשחרור מוקדם נדחת בזאת.
- 18
- 19 בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו – הוועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.
- 20
- 21 ניתנה והודעה היום כ"ג טבת תש"פ, 20/01/2020 במעמד הנוכחים.

גב' בת שבע זידמן

מר אשר זיו

חיים חדש

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

מר אשר זיו,
חבר וועדה

חיים חדש,
שופט בכיר (בדימוס)

גב' מירב כהן בן מוחה
נציגת שב"ס